

"Pomalu mluvit, pomalu se hněvat"

35

Od slávy ke slávě

Říká se, že rozvoj charakteru je nejdůležitějším úkolem, který byl kdy lidem svěřen. Během následující hodiny se budeme zabývat naší výsadou i odpovědností za to, abychom se svým charakterem podobali Kristu. Připojte se k nám nyní při této mocné chvíli osobní obnovy, kdy nás pastor Stephen Wallace povede "Od slávy ke slávě".

Děkujeme, že jste přišli. Vážím si toho, že máme tu čest pokračovat v našem studiu zákona vzájemného ovlivňování; a co je to zákon vzájemného ovlivňování? Je to vzájemný vliv mezi našimi myšlenkami a pocity... A **co jsou to myšlenky a pocity dohromady? Charakter, ...a naše slova a činy. {5T 310.1}** To, co děláme - náš duševní výstup -, má přímý vliv na myšlenky a pocity, které slova a činy iniciovaly. Ty se utvrzují; jsou posilovány a podporovány v konání. To je zákon: působí, ať se vám to líbí, nebo ne, ať tomu věříte, nebo ne, bez ohledu na to, kdo jste. Pokaždé, když něco slovně vyjádříte, posilujete myšlenky, které tím vyjadřujete. Pochopte to, prosím. Pokaždé, když něco konáte na úrovni chování, posilujete impulsy, myšlenky, touhy, které tento čin iniciovaly - posilujete je. Posiluje je zákon vzájemného ovlivňování.

Ačkoli tento zákon platí pro veškeré naše chování, my se v našem studiu zaměříme zejména na chování nejaktivnějšího údu těla, jazyka, a na skutky jazyka, které jsou známější jako naše slova. Všichni si uvědomujeme, že naše myšlenky a pocity přímo určují slova. **"Vždyť ústa mluví z přebytku srdce." {Mat 12,34}**. Mnozí z nás však nechápou, že naše slova zase přímo a dramaticky ovlivňují naše myšlenky a pocity a upevňují to, co naše myšlenky a pocity vyjádřily. To je princip.

Snažíme se tuto zásadu uplatnit v praxi. Snažíme se všimnout si konkrétních příkazů v Písmu týkajících se toho, co bychom neměli říkat a co bychom měli říkat, a doufejme, že budeme silněji motivováni k tomu, abychom tyto konkrétní příkazy dodržovali, když pochopíme princip, který za nimi stojí. Důvodem, proč je tak důležité, abychom neříkali nic mrzkého nebo bláznivého, je, že pokud to děláme, tak se podle zákona budeme charakterem měnit na jaké? Na mrzké a bláznivé. Když tento princip pochopíte, máte silnější motivaci respektovat dané instrukce. Nebo ne? Dál už jsme se nedostali, došel nám čas.

Chtěl bych se s vámi zamyslet nad několika dalšími konkrétními příkazy, které se týkají toho, co bychom neměli říkat, a pak bych se s vámi chtěl zamyslet nad tím, jak je naprosto nezbytné tento zákon dodržovat, pokud chceme ovládnout svůj temperament. Máme-li zvítězit nad svým, nad čím? ...nad svým temperamentem; Pán vám žehnej, někteří z vás vedou v této oblasti opravdu náročný boj. Chci, abyste pochopili, jak naprosto nezbytné je respektovat tento zákon vzájemného ovlivňování, máte-li někdy získat kontrolu nad svým temperamentem a hněvem. To je cílem našeho dnešního posledního studia. Je toho hodně a budeme se muset modlit o zvláštní schopnost - já s vámi budu postupovat poměrně rychle; ale vy se modlete, aby mi Pán dal k tomu schopnost, a modlete se, aby i vám Pán dal schopnost porozumět tomu, co studujeme, a nejen to pochopit, ale také ocenit a rozhodnout se to aplikovat do života. Jinak pro vás nebude požehnání, že jsem tady, a já si z celého srdce přeji, aby to bylo požehnání pro každého - že dnes odpoledne studoval Boží slovo. Prosme tedy, aby nám Duch svatý toto požehnání dal. Vy se modlete za mě, já se budu modlit za vás, stejně jako se modlíme sami za sebe.

Můj Otče v nebesích, ve jménu Ježíše Krista, znovu přicházím s důvěrou a raduji se z výsady přístupu k tvému nekonečně spravedlivému trůnu. Je tak dobré vědět, že jsme přijati v Milovaném a že ses rozhodl vidět nás ne takové, jací jsme sami v sobě, ale jací jsme v Ježíši, a tím nás přijímáš stejně plně a svobodně jako svého vlastního Syna... Úžasná milost. Ježíši, děkujeme Ti, že nás zastupuješ před Otcem. Otče, chválím Tě za příležitost znovu studovat v těchto svatých hodinách sobotního dne Tvé svaté Slovo. Ale Otče, to, co prostě musíme mít, je Duch svatý, jinak to nebude zkušenost, která změní náš život. Nemůže to být požehnání. Proto tě prosím, požehnej nám Duchem pravdy, zvláště mně, když vedu studium Tvého Slova, ale i každému, když studuje se mnou. Dej nám to duchovní rozlišování, které nám umožní nejen správně oddělovat Slovo pravdy, ale také mu správně rozumět, správně ho hodnotit a mít k němu správný postoj, abychom mohli zakoušet proměňující moc pravdy v našich životech. To je naše touha, Otče, chceme být více jako Ježíš, více jako On, který je Pravda. A tak skrze Ducha pravdy, při studiu pravdy, umožni to, to je má modlitba ve jménu Ježíše. Amen.

Na které stránce jsme, třído? Pomozte mi. 75, strana 75. No, myslím, že jsme se dostali na stranu 76. 76. Přejděme k něčemu dalšímu, co nám Písmo výslovně zakazuje vyslovovat. První věc, kterou jsme si uvědomili, je, že máme zakázáno pronášet výroky k čemukoli, co je špinavé nebo cokoli, co je pošetilé. Nyní se mnou uznejte, že máme zakázáno pronášet slova o čemkoli jiném než o pravdě, která je jednoduše a jasně řečena. Je nám zakázáno vyslovovat cokoli jiného než jednoduše a jasně vyjádřenou pravdu. To je nyní zásadní; prosím, pochopte to se mnou. Ježíš to v **Matoušově evangeliu 5,37** říká takto: **"Ale vaše 'ano' at' je 'ano' a vaše 'ne' 'ne'. Neboť cokoli je víc než toto, je od zlého."** **"Vaše 'ano' at' je 'ano' a vaše 'ne' at' je 'ne'."** Jinými slovy, říkejte přesně to, co myslíte, a myslete vážně to, co říkáte. Znáte prosím "ano, ano", "ne, ne" - ale žádné "ano-ne".

Máme sklon k odpovědím "ano-ne"? Ano, máme. Co je odpověď "ano-ne"? No, je to dost pravdy na to, abychom sami sebe přesvědčili, že mluvíme pravdu, ale dost nepravdy na to, abychom se dostali z trapné situace. To je směs pravdy a lži. Moji drazí přátelé, to je od zlého. Sledujete to? Víte, ďábel je velmi zručný míchač pravdy a lži. Na to se specializuje. Kdykoli se vydáme touto cestou, mluvíme to, co je satanské: směs pravdy a bludu. Buďte prosím opatrní s odpověďmi "ano-ne". Říkejte pravdu a pouze pravdu, i když vás to bude něco stát. To také zakazuje cokoli jiného než prosté hlásání, vyjadřování pravdy.

Jsme posedlí přikrášlováním svých příběhů, že? Říká se tomu přehánění... přidat trochu, však víte, ozdůbek, aby to bylo senzačnější. Víte, o čem mluvím. Moji milí přátelé, toto přikázání to zakazuje. Je tu ještě něco, k čemu jsme náchylní, a to je zdobit náš jazyk výrazy, nesmyslnými výrazy, o nichž si myslíme, že jsou nutné, aby to, co říkáme, bylo působivější. I to tento příkaz zakazuje. Poslouchejte: **Boží slovo odsuzuje také používání nesmyslných frází a výrazů, které hraničí s nadávkami. Odsuzuje klamavé komplimenty, vyhýbání se pravdě, přehánění, zkreslování skutečnosti v obchodě, které jsou běžné ve společnosti a ve světě podnikání. Vaše řeč at' je ano, ano, ne, ne, a cokoli je více než toto, je od zlého."** Vidíte, co se tu vlastně zakazuje? Zakazuje se tu mnohem víc, než jsme si předtím uvědomili při pouhém čtení tohoto verše. Odsuzuje a zakazuje používání čeho? **"Nesmyslné fráze a výrazy, které hraničí se sprostotou", "klamavé komplimenty", "vyhýbání se pravdě", "přehánění", "zkreslování skutečnosti v obchodě".**

Když se snažíte prodat auto, které už nemůžete strpět, protože se vám na něm všechno kazí, jak ho prezentujete potenciálnímu kupci? Víte, právě o takových věcech se bavíme. Opravdu mu řeknete, jaké má chyby? Nebo mu vykreslíte velmi nerealistický obrázek, abyste ho přiměli ke koupi? To je přesně to, o čem mluvíme.

Musím vás však znovu upozornit na první věc, kterou Boží slovo odsuzuje, a tou je používání nesmyslných frází a výrazů, které hraničí s nadávkami. Pán vám žehnej, mám tu

těžkou úlohu, prosím, vyslechněte mě. Dříve jsme byli známí jako lidé, kteří nikdy nepoužívají sprostá slova, ale víte, to se mění a mění se to velmi postupně a postupně. Jak se to stalo? Stalo se to tím, že jsme používali nesmyslné fráze, které hraničily s vulgaritou, což nás obměkčilo a zpohodlnělo, až nakonec někteří z nás vulgaritu skutečně používají. Co jsou nesmyslné fráze, které hraničí s vulgaritou? Víte, je mi to nepříjemné ilustrovat, ale musí mi být rozumět, takže to udělám. Nesmyslnou frází, která hraničí s vulgaritou, je výraz "Gee". (V češtině něco jako „Ježíš.“) Najděte si ho ve slovníku. Definice: "To je to, co "gee" je, eufemistická zkratka čeho? Ježíšova jména. To vám řekne slovník.

"Eufemistický", co znamená eufemistický? Eufemismus je slovo, které lidé používají místo nějakého nevhodného slova, vyjádření jemnějším způsobem.

Všimli jste si, že ve společnosti jste dříve slyšeli "gee", pak se z toho vyvinulo "géeé" a teď je z toho co? Je to "Ježíš". Slyšíte to a já se pokaždé zhrozím, když to slyším. Velmi postupně nás Satan s použitím hraničních nadávek přivedl k plnohodnotným nadávkám. Další příklad: "Krucí." "Proboha." Najděte si je. Eufemistické varianty pro jméno Boha. Slovník, slovník. Tady je další. "Čestné slovo." Pán vám žehnej: "Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh," {J 1,1}. "a Slovo se stalo tělem." {J 1,14}. Když říkáte: "čestné slovo," či jméno používáte? Jméno Ježíšovo. Prosím, vezte to. "Moje dobro." Kdo jediný je dobrý? **Dobrý je pouze Bůh.** {Mat 19,17} Pokud vůbec nějakou dobrotu máte, je to Bůh. Pán vám žehnej, než mě tu příliš rychle odepíšete jako fanatika a radikála, uvědomte si, že **andělé, kdykoli vezmou na rty Boží jméno, co dělají? Zahalí si tvář, skloní hlavu a vyslovují je s největší úctou.** {Ed 243.5} Moji drazí přátelé, jsem tu dnes odpoledne, abych vám řekl, že pokud doufáme, že strávíme věčnost v takové společnosti, musíme si vypěstovat tento druh úcty k Božímu jménu. Slyším "amen"? {Amen} **Je to jedno z deseti přikázání.** {Ex 20,7} Není to něco jen tak náhodného. Úcta k Božímu jménu je zásadní. Prosím, zamyslete se nad tím vážně. Prosím, požádejte Ho, aby vám pomohl identifikovat všechny nesmyslné fráze, které se v současné době vyskytují ve vašem slovníku a které hraničí s rouháním, a pro lásku Kristovu je, prosím, začněte odstraňovat. Začněte je odstraňovat, a tím si velmi pomůžete v pěstování hluboké úcty ke svatému Bohu vesmíru.

Zjistíte, že obnovená citlivost k úctě k Bohu ovlivňuje vaše chování, když přicházíte do jeho domu. Slyším "amen"? {Amen} Podívejte se, tohle všechno spolu úzce souvisí a jedním z důvodů, proč jsme se stali tak nedbalými, pokud jde o naše chování v Božím domě, je to, že jsme se stali tak neuctivými, pokud jde o Boží jméno. Úzce to spolu souvisí. Moudrému stačí říct jednou.

Co dalšího máme zakázáno vyslovit? **Titovi 3:2.** Moji drazí přátelé, máme zakázáno mluvit o komkoli špatně. Slyšeli jste, co jsem řekl? Přečtěme si to. **"...ať nikoho neurážejí."** Koho to zahrnuje? Všechny. **"...Ať nikoho neurážejí, ať nejsou svárliví, nýbrž mírní, a ať ukazují veškerou tichost ke všem lidem."** Vidíte, že je nám zde zakázáno podílet se na hledání chyb, mluvit zle, kritizovat, klevetit, pomlouvat. To vše je zde zakázáno. Souhlasíte se mnou? Přátelé, musím vám říci, že toto je mezi námi jako lidem vážný problém: kritizování, hledání chyb, zlé řeči; a je to nevyhnutelně takové, když máme samospravedlivou, formalistickou zkušenost. Proč? Protože ti, kdo jsou samospravedliví, se musí posilovat tím, že shazují druhé. Proto vždy tam, kde je samospravedlnost, je duch kritizování a hledání chyb. Protože pokud chcete sami sebe přesvědčit, že jste spravedliví, musíte tak činit poukazováním na to, že všichni ostatní si nevedou zdaleka tak dobře jako vy. Musíte se zaměřit na jejich problémy a odhalit je.

Zatímco pokud jste přišli ke kříži a přijali nezasloužené nekonečné milosrdné odpuštění Kristovou krví a jste přijati ne na základě toho, jací jste sami o sobě, ale na základě toho, jací jste v Kristu, nabídnete stejné odpuštění a přijetí všem ostatním. Slyším "amen"? {Amen}

Budete k nim velmi, velmi trpěliví, protože víte, že Bůh byl velmi, velmi trpělivý s vámi. Víte, nevyhnutelně se k druhým chováme tak, jak si myslíme, že se Bůh chová k nám. Pokud si myslíme, že Bůh nás nepřijímá, pokud se nechováme podle jeho měřítek, pak nebudeme přijímat druhé, pokud se nebudou chovat podle našich měřítek. Pokud však uznáme, že Bůh nám milostivě připisuje dokonalé chování svého Syna a na základě toho nás přijímá a pak nás v lásce a trpělivosti učí, jak se mu každý den stále více podobat, budeme stejný dar přijetí nabízet i druhým a budeme s nimi mít velkou trpělivost, když se budou učit žít život podobný Kristu. Kritizování, hledání chyb, draží přátelé, to je prokletí, to je mor v této milované církvi. Prosím vás, pokud jste do toho zapojeni, z Boží milosti s tím přestaňte. Z Boží milosti, přestaňte. Bible Commentary (**Biblický komentář**), svazek 5, strana 1093: **"Přestaňte se zabývat nedostatky druhých. Uchovávejte jazyk posvěcený Bohu. Zdržte se slov, která by mohla znehodnotit vliv druhého, neboť tím, že se oddáváte těmto kritickým slovům, rouháte se svatému Božímu jménu popravdě až tak, jako byste přísahali..."**. Víte, znám spoustu samolibých adventistů sedmého dne, kteří by ve skutečnosti nikdy nevzali Boží jméno nadarmo. Nepřísahali by, a přesto se denně rouhají Božímu jménu kritizováním a hledáním chyb.

Jak je to možné? Nuže, draží přátelé, pokud tvrdíme, že jsme křesťané, a kritizujeme a hledáme chyby, co tím říkáme o Bohu? **Kdo je žalobcem bratří? Satan. {Zj 12,10} Satan.** Jestliže se ze mne a tebe, kteří o sobě tvrdíme, že jsme křesťané, vyklube **žalobce bratří**, co tím říkáme o Kristu? Že je žalobcem bratří. Když si bereme jeho jméno, zastupujeme Krista. Slyším "amen"? {Amen} Prosím, neberte Jeho jméno nadarmo, a to nemluvím o nadávkách; mluvím o tom, že se prohlašujeme za křesťany, a přitom jsme **žalobci bratří**. To je braní Jeho jména nadarmo. Slyšíte mě, draží přátelé?

Z knihy Sermons and Talks (Kázání a promluvy), strana 367: "Můžeme se dopustit chyb a možná se budeme muset navzájem 'napomínat'." {Řím 15,14} "Možná budeme muset" co? "...napomínat jeden druhého." Je rozdíl mezi láskyplným napomínáním bratra nebo sestry a kritizováním a hledáním chyb za jejich zády? V tom je ten největší rozdíl na světě. Jedno je způsob, jakým by se k chybám stavěl Kristus, druhé je způsob, jakým by se k chybám stavěl satan. **"Můžeme se dopustit chyb a možná budeme muset 'napomínat jeden druhého'. Ale do církvi přišel... duch pomlouvání, hledání chyb a zlého mluvení, což svědčí o tom, že jste se neobrátili. Padají slova, která by nikdy neměla projít křesťanskými rty. Moji bratři a sestry, když nemáte nic lepšího na srdci než něco o chybách druhých, pamatujte, že 'tichost' je výřečná'."** Slyším "amen"? {Amen} **"Ať nikoho neuráží," {Ti 3,2}** Nemůžeš-li o někom říci nic dobrého, neříkej prosím vůbec nic.

Nejen proto, abyste se vyhnuli škodám, které to, co říkáte, působí druhým, ale uvědomte si, že se musíte vyhnout škodám, které to, co říkáte, působí na vás, a to podle zákona vzájemného ovlivňování. Víte, jestliže kritizujete a hledáte chyby, podle jakých dvou principů v sobě pilně rozvíjíte právě tyto chyby? Především na co se zaměřujete? Jste zaměřeni na své problémy a při pohledu na ně jste se co? No tak, co? Změnili jste se. A pak podle druhého zákona, zákona vzájemného ovlivňování, tím, že mluvíte o těch problémech, co děláte? Posilujete je v sobě a podporujete je. Kritizovat a hledat chyby je ten nejlepší způsob, jak rozvíjet všechny ty chyby, na které se zaměřujete a o kterých mluvíte u všech ostatních. U sebe! Odpusťte mi, že se nad tím rozčiluji, ale moji draží přátelé, kritizováním a hledáním chyb si tolik škodíme. Kvůli tomu způsobujeme tolik zmatku v našich domácnostech i sborech. Bůh nám pomáhej, abychom se změnili. Slyším "amen"? {Amen}

Ministry of Healing (Služba uzdravování), strana 492. Zde je výrok, který si musíte napsat na kartičku - jednu z těch kartiček 5 x 7 nebo 4 x 8 nebo jakoukoli jinou - a umístit ji na

ledničku pomocí magnetu. Nebo si ji dejte na zrcadlo v koupelně, abyste ji viděli a museli si ji každý den přechít! Poslouchejte! To je řešení kritizování a hledání chyb, které je mezi námi jako lidmi takovým morem. Tady je. **Ministry of Healing, str. 492: "Pěstujte si zvyk mluvit o druhých dobře." To je zvyk, který si můžete vypěstovat.** Slyším "amen"? {Amen} **"Vypěstujte si zvyk," co? "...mluvit o druhých dobře. Zaměřte se na dobré vlastnosti těch, s nimiž se stýkáte."** Pokud se chystáte mluvit pozitivně o druhých, musíte co? Zaměřit se na ně. **"Z hojnosti srdce mluví ústa."** {Mat 12,34}. Hleďte tyto dobré vlastnosti, zastavte se u nich a pak můžete, co? Mluvit o nich. Vraťme se k výroku: **"Pěstujte si zvyk mluvit o druhých dobře. Setrvejte u dobrých vlastností těch, s nimiž se stýkáte, a co nejméně vnímejte jejich chyby a nedostatky."** (Mt 12,12). Slyším "amen"? **"Když jste v pokušení stěžovat si na to, co někdo řekl nebo udělal, pochvalte něco v životě nebo povaze toho člověka".**

Přátelé, kdybychom to udělali, dovedete si představit, kolik míru, harmonie a štěstí by bylo v našich domovech a v našich církvích? Dokážete si to představit? Bůh nám pomáhej, abychom zákon spíše používali, než zneužívali. Amen? {Amen} Víte, když hledáte ctnosti u druhých, na co se díváte? Na dobré vlastnosti, a pokud mluvíte o těchto vlastnostech, podle stejných dvou principů, které působí proti vám, pokud kritizujete a hledáte chyby, teď jste, co? Požehnání a zvýhodnění, protože vidíte to pozitivní a mluvíte o tom pozitivním; a nejenže šíříte pokoj a štěstí, ale pomáháte si rozvíjet vlastnosti podobné Kristovým. Chápete, jak to funguje? Mohu od vás dostat nějakou odezvu? Vidíte, jak to funguje? Rozumíte tomu, co zde vysvětluji? Dobře, teď rychle dál.

Jak se tento zákon vzájemného ovlivňování uplatňuje při překonávání temperamentu? Uplatňuje se velmi přímo. Pochopte prosím toto. Pochopte to, prosím. **Jakub 1,19-20: "Proto, moji milovaní bratři, ať je každý člověk," co? "rychlý k naslouchání, pomalý k mluvení, pomalý k hněvu, neboť lidský hněv nevyvolává Boží spravedlnost."** Co způsobuje lidský hněv? Ještě více lidského hněvu. Vyvolává stále větší a větší hněv. Ale všimněte si, prosím, všimněte si, že předtím, než je nám řečeno, abychom byli **"pomalí k hněvu"**, je nám řečeno, abychom byli, co? **"...pomalí mluvit."** Má to nějaký význam? Je to hluboce významné. Je to hluboce významné. Moji drazí přátelé, jediný způsob, jak můžeme být **pomalí k hněvu**, je naučit se být **pomalí k mluvení**. Vlastně jediný způsob, jak se vůbec nehněvat, je naučit se nevyjadřovat žádná hněvivá slova, a to kvůli zákonu, jakému? ...vzájemného ovlivňování. A mimochodem, co je na prvním místě? **Rychle slyšet.** Víte, tolikrát se rozzlobíme prostě proto, že jsme pořádně nepochopili, o co v dané situaci šlo. Kdybychom si prostě nedovolili reagovat impulzivně, kdybychom si udělali čas na zjištění všech faktů, pravděpodobně bychom se vůbec nerozzlobili. **Rychle slyš, ale pomalů mluv, a když pomalů mluvíš, pomalů se budeš hněvat.**

Příslaví 15:18; ne, **Child Guidance, strana 95: "Vyslovení hněvivého slova je jako úder křemenem o křemen: okamžitě roznítí hněvivé city."** Co způsobí vyslovení hněvivého slova? **Roznítí hněvivé pocity.** Hádal bych, že většina z vás si myslí, že to v druhých rozněcuje hněvivé pocity. Je to tak? Tak obvykle uvažujeme. Ale podle zákona vzájemného ovlivňování, když řekneme hněvivé slovo, v kom nevyhnutelně roznítí další hněvivé pocity? V nás samotných, Pán vám žehnej! Pokud vyslovíte hněvivé slovo, podle zákona vzájemného vlivu způsobíte, že se budete hněvat ještě víc. Právě v tomto bodě ztrácíme, pokud jde o ovládání hněvu. Slyšeli jste, co jsem právě řekl? Přesně tady prohráváme bitvu, pokud jde o ovládání hněvu. Prohráváme bitvu tím, že dovolíme jazyku vyjadřovat naše pocity hněvu; a hned, jak je vyslovíme, posilíme je. Pak je vyslovujeme ještě více, a tím, že je vyslovujeme ještě více, co? Posilujeme je ještě více, až se dostaneme do začarovaného kruhu a zcela ztratíme kontrolu.

Adventist Home, strana 437: "Musíme ovládnout unáhlený hněv a kontrolovat naše slova." Všimněte si, prosím, co je tu propojené? **Ovládnout unáhlený hněv a co?**

Kontrolování našich slov, to je neoddělitelné a uvidíte to znovu a znovu, jak budeme pokračovat v tomto studiu. **"Musíme ovládnout unáhlený hněv a kontrolovat naše slova, a tím dosáhneme velkých vítězství. Pokud nebudeme kontrolovat svá slova a," co? "...temperament," - už je to tu zase - "...jsme otroky Satana."** Drazí přátelé, kteří máte nezvladatelnou povahu, uvědomte si, v jak děsivé situaci a stavu se nacházíte. **"Pokud neovládáme svá slova a temperament, jsme otroky satana."** Čtěte dále: **"Jsme mu podřízeni. On nás vede do zajetí. Všechna třesoucí se a nepříjemná, netrpělivá, vztekla slova jsou obětí předloženou jeho satanskému majestátu. A je to oběť drahá, dražší než jakákoli oběť, kterou můžeme přinést Bohu; ničí totiž pokoj a štěstí celých rodin, ničí zdraví a nakonec je příčinou ztráty věčného života plného štěstí."** Moji drazí přátelé, prosím, prosím, pochopte, že pokud máte problém s hněvem, musíte nad ním z Boží milosti získat vítězství. Jak? Jak zvítězit?

Svědectví, svazek 2, strana 78: "Máš nezkrotnou povahu a neovládáš svůj jazyk." Co zde opět vidíte spojeno? Obojí. **"Nedostatek sebeovládání je velkou škodou pro tebe i tvou rodinu. Štěstí, klid a mír přebývaly ve tvém příbytku jen velmi krátce. Pokud se něco přiči tvojí vůli, snadno se rozčílíš a pak mluvíš a jednáš, jako by tě ovládl démon. Andělé se odvracejí od místa neshod, kde dochází k výměně zlostných slov. Mnohokrát jste kvůli oddávání se vášním vyhnali ze své rodiny vzácné, nebeské anděly."** Chci se s vámi o tyto výroky podělit, protože chci, abyste viděli, moji drazí přátelé, jak strašně škodlivý je výbuch hněvu. Je nesmírně škodlivý nejen pro zdraví a pohodu kohokoli, kdo s vámi žije, ale zejména pro vaše vlastní zdraví a pohodu. Pochopte, prosím, že vám brání nejen v tom, abyste si užívali života zde, ale zabrání vám i v tom, abyste se těšili z budoucího života. **General Conference Bulletin, 1903, str. 89: "Pamatujte, že pokud mluvíte uštěpačná slova ke členům církve [nebo členům rodiny], mluvili byste stejný druh slov v nebi, kdybyste tam směli vstoupit. Nikdy vám to nebude dovolené, pokud se nezměníte."** To je zcela jasné. Podívejte: **"Bez svatosti nikdo neuvidí Boha."** {He 12,14}. Bůh nevezme do nebe nikoho, kdo nezískal plné vítězství nad svou povahou, protože by ohrozil nebeské štěstí. Slyšíte, co vám říkám?

Dobře, jak tedy? Jak můžeme získat kontrolu nad svým temperametem? Je to boj, je to intenzivní boj, ale moji drazí přátelé, když se naučíme bojovat a zvítězit v síle Ježíše Krista, je to boj, který přinese vzácná, drahocenná vítězství. **Příslaví 16,32: "Ten, kdo je pomalý k hněvu, je lepší než hrdina, a kdo ovládá svůj hněv, je lepší než ten, kdo dobyl město."** (Příslaví 16,32). Víte, je třeba opravdové bitvy, abyste dobyli město, ale ti, kdo ovládají svůj hněv, jsou ještě větší než někdo, kdo dobývá město. To je to, co nám zde moudrý muž říká. Víte, někteří z vás, Pán vám žehnej, máte v rukou obzvlášť náročnou bitvu, těžkou bitvu kvůli svému dědictví. Temperament je často přijímán jako dědictví. **"Navštěvují vinu otců na synech i na třetí a čtvrté generaci těch, kdo mě nenávidí,"** {Ex 20,5}. Mé srdce je nakloněné k těm z vás, kteří zdělili velmi nezvladatelnou povahu. Máte v rukou intenzivnější boj než ostatní. Chci vás však povzbudit, že bez ohledu na to, jaké jsou vaše zděděné sklony v této oblasti, **Kristova milost je dostatečná, aby vám umožnila zvítězit.** {2 K 12,9}. {Amen} Budete mít v rukou intenzivnější boj než ostatní, kteří v této oblasti neměli stejné dědictví.

Existuje mnoho lidí, kteří bojují a vyhrávají tento boj a většina z nás si vůbec neuvědomuje, jaké... Jaké intenzivní úsilí motivované láskou a posílené Duchem je zapotřebí k získání tohoto vítězství a k jeho udržení, ale slibuji vám, že Bůh to ví; Bůh to ví. Poslechněte si tento pozoruhodný výrok, **Adventist home, strana 443: "Bůh nahlíží do každého tajemství života. Někteří vedou neustálý zápas, aby si udrželi sebekontrolu. Denně tiše a v modlitbě bojují proti hrubosti řeči a náládovosti. Toto úsilí možná lidé nikdy nedocení. Možná se jim od lidských rtů nedostane pochvaly za to, že zadržují ukvapená slova, která se snaží vyslovit. Svět tato vítězství nikdy neuvidí, a kdyby je mohl vidět, jen by vítězi**

pohrdal. V nebeských záznamech jsou však zapsáni jako vítězové. Je tu Někdo, kdo je svědkem každého tajného boje a každého tichého vítězství, a On říká: 'Kdo se pomalu hněvá, je lepší než mocný, a kdo vládne svým duchem, než ten, kdo dobývá město.' {Prv 16,32}

Moji drazí přátelé, chci vás však vrátit k něčemu, co bylo uvedeno uprostřed tohoto odstavce a co nám odhaluje tajemství vítězství nad hněvem. Všimli jste si toho? **"Možná se jim od lidských rtů nedostane pochvaly za to, že zadržují ukvapená slova, která se snaží vyslovit."** Tady máte tajemství vítězství. **"Zadržet"** co? **"...ukvapená slova, která se snažila vyslovit."** Přátelé, jaké je tajemství ovládnutí hněvu? Je to ovládnutí jazyka. Co je to? ...ovládání jazyka.

Víte, Ježíš je naším příkladem ve všem, že? Měl Ježíš lidskou přirozenost? Ano, měl. Měl jako člověk schopnost rozzlobit se kvůli tomu, jak s ním bylo zacházeno? Měl tuto schopnost? Věřte, že měl. Musel ve svém životě projít dráždivými, přitěžujícími okolnostmi a zkušenostmi? Musel? Takovými, jakými nikdo z nás nikdy neprošel a, chvála Bohu, ani neprojde. Vezměte si neuvěřitelně přitěžující a dráždivé okolnosti posledních hodin Jeho pozemského života. Víte, když jsem uvažoval o Kristu za takových neuvěřitelně přitěžujících okolností, vždycky jsem žasl nad tím, jak dokázal zůstat nad svými pocity pánem. Byl jsem ohromen. Nedokázal jsem pochopit, jak to mohl dělat, dokud mi Pán nakonec neprozradil své tajemství. Víte, jaké bylo Jeho tajemství? Najdete ho v **Izajáš 53,7**. Tady je: **"Byl utlačován a trápen, a přece,"** co? **"...neotevřel ústa, byl veden jako beránek na porážku, a jako ovce před svými střihači mlčí, tak neotevřel ústa."** (Izajáš 53:1). Co nám Izajáš třikrát řekl? Že Ježíš nic neřekl. Dvakrát použil stejný výraz: **"Neotevřel ústa"**, ale co mezi tím řekl? **MLČEL**. Nuže, milí přátelé, když Písmo něco opakuje, je to proto, že je to velmi důležité. Všimněte si toho, prosím. Když Písmo něco opakuje, je to proto, že je to, co? Je to velmi důležité, a tady Písmo třikrát zopakovalo, že Ježíš nic neřekl; a tady máte tajemství jeho vítězství za neuvěřitelně dráždivých a přitěžujících okolností. **Neotevřel ústa**. Souhlasíte se mnou?

Signs of the Times (Znamení doby), 18. února 1903: "Tak jako satan naprosto selhal ve svém pokusu přimět Krista ke hříchu, tak selže i při přemáhání nás, budeme-li jednat rozumně." Co je to rozumné jednání? Poslouchejte pozorně: **"Pevně se rozhodněme..."** Cože? **"...pevně se rozhodnout."** Jak se pevně rozhodnout? Rozhodněte se svou vůlí. **"Pevně se rozhodněme, že když nás nepřítel svádí k ukvapeným řečem, když máme pocit, že se s námi zachází nespravedlivě nebo že jsme nepochopeni, neotevřeme ústa."** Slyším "amen"? {Amen} **"Jestliže... Kdybychom na to řekli byt' jen jediné slovo, nepřítel by měl téměř jistotu, že zvítězí. Musíme se naučit lekci mlčení. S jazykem na uzdě můžeme zvítězit v každé zkoušce trpělivosti, kterou jsme povoláni projít."** Slyším "amen"? {Amen} Tady to máte; to je to tajemství. Jak můžeme úspěšně projít každou zkouškou, která zkouší naši trpělivost? **Náš jazyk musí být, co? ...na uzdě.** Musíme se naučit sevřít rty. Amen? Překousnout jazyk, ať to stojí, co to stojí. Neříkejte ani slovo, když jsou vaše pocity rozjitřené, protože v okamžiku, kdy dáte najevo tyto rozjitřené pocity, co podle zákona uděláte? Posílíte je a ztratíte nad nimi kontrolu. Jediné slovo! To je vše, co musíte udělat. Jedno slovo! A ztratíte kontrolu. Jazyk můžeme ovládat, ale jen v síle Ježíše Krista.

Proto, zvláště pokud máme v této oblasti problémy se ztrátou sebeovládání, musíme si tuto Davidovu modlitbu osvojit. **Žalm 141,3: "Postav, Hospodine, stráž nad mými ústy, bdi nad dveřmi mých rtů."** (Žalm 141,3). Drahý příteli, pokud v tomto boji s náladovostí bojuješ, uvědom si, že se musíš naučit nevydat ze sebe jediné slovo za provokujících, dráždivých okolností; a věz, že toho můžeš dosáhnout jediné slovy této modlitby: **"Postav, Hospodine, stráž nad mými ústy, bdi nad dveřmi mých rtů."** {P 141,3}. Vězte také, že nejlepším způsobem, jak ovládat to, co vychází z vašich úst, je řídit to, co se odehrává ve vašem srdci.

Vždyť **"z hojnosti srdce ústa"**, co? **"... mluví."** {Mat 12,34}. Proto prostě Boha nejen o to, aby postavil stráž nad vašimi ústy, ale prostě ho, aby vám pomohl **řídit vaše myšlenky a pocity a přivést je do poslušnosti Krista** {2 Kor 10,5}, a právě k tomu se vztahuje další text, **Iz 26,3: "V dokonalém pokoji zachováš toho, jehož mysl je upřena k tobě, protože on,"** co? **"...v tebe doufá."** **"Důvěřuje v tebe."** Víte, chci vás vyzvat, drazí přátelé, abyste důvěřovali Pánu a věděli, že **On vás může uchránit před pádem** {Juda 1,24}, abyste věděli, že **nedopustí, abyste byli pokoušeni více, než jste schopni, ale spolu s pokušením vám poskytne, co? ...cestu úniku.** {1 Kor 10,13}. Když se ocitnete v dráždivé situaci, důvěřujte Mu.

Vězte, že On vám umožní ji překonat, a **naučte se rozpoznat požehnání ve zkoušce.** {ST, 21. 8. 1893 par. 5} Slyšeli jste, co jsem právě řekl? Naučte se rozpoznat, co? Požehnání ve zkoušce, když se s ní setkáte a přemůžete ji v Jeho síle. Vzpomínáte si na naše studium o Jakubovi a pokušení? Řekl: "Požehnání jste...". **"Požehnaný člověk, který,"** co? **"... vydrží pokušení,"** vydrží zkoušku. {Jk 1,12}. Učte se tedy, prosím, **skutečně děkovat Bohu za tyto zkušenosti, protože vám dávají příležitost naučit se ovládat svůj temperament.** {GW92 133.2} Děkujte Mu, že v Jeho síle můžete tuto zkušenost učinit požehnáním tím, že se naučíte, aby vaše pocity nadpřirozeně ovládal Jeho pokoj a aby váš jazyk nadpřirozeně ovládala Jeho moc, a díky Jeho pokoji a Jeho moci můžete ovládat svůj hněv. Souhlasíte se mnou? Můžete, musíte ovládat svůj hněv, moji drazí přátelé. **Reflecting Christ, strana 293: "Ve své vlastní síle člověk nemůže ovládat svého ducha. Skrze Krista však může získat sebeovládání. V Jeho síle může uvést své myšlenky a slova" - myšlenky a slova - "... do podřízenosti Boží vůli. Kristovo náboženství přivádí emoce pod kontrolu rozumu a kárá jazyk. Pod jeho vlivem je unáhlený hněv ovládnutý a srdce je naplněno trpělivostí a mírností."** To je vítězství nad temperamentem. Slyším "amen"? To je vítězství, a moji drazí přátelé, vy ho můžete dosáhnout.

A teď rychle spolupracujte: Chci vám dát návod, jak se vypořádat s rozzlobenými, podrážděnými emocemi. Co je to "M.O."? Modus operandi, abych použil latinský termín. Je to způsob fungování. Zde je jeden M.O., který funguje, protože je to aplikace tohoto zákona vzájemného ovlivňování. Dobře? Všimněte si toho, prosím. Když zjistíte, že máte rozjitřené pocity kvůli nějaké dráždivé okolnosti, do které jste zapleteni... V ideálním případě byste teď měli tyto pocity okamžitě zahnat a volat k Bohu, aby vám dal ten **pokoj, který přesahuje chápání.** {Fp 4,7}. Důvěřujte mu a věřte jeho zaslíbení: **"Já ho zachovám v dokonalém,"** co? **"...pokoji, jehož mysl je upřena k tobě."** {Iz 26,3}. To je ideál. Ale pokud jste to neudělali a pokud zjistíte, že vaše pocity jsou rozbouřené, pak prosím, tady je M.O.:

Za prvé: **Nevyjadřujte se.** Krok jeden. Nic co? Nevyjadřujte. Nevyjadřujte slovně ani jediné slovo, protože když to uděláte, co se stane? Ztratíte kontrolu. Podle zákona vzájemného ovlivňování se tyto pocity posílí a podpoří a vy ztratíte kontrolu. Takže se nevyjadřujte. Za prvé, nic co, neříkejte.

Ale za druhé: **Za druhé: nepotlačujte.** Cože? ..Nesnažte se je jen potlačit. Ano, kousněte se do jazyka, ale pokud je to vše, co děláte, pokud se jen odmítáte vyjadřovat, pokud jen potlačujete, co se dříve nebo později stane? No tak, co se stane? Bude se jen zvyšovat tlak, až najednou něco prolomí těsnění tlakového hrnce a ven vyjde strašlivý projev hněvu. Sledujete to? Možná si říkáte: *"No počkejte, jaká je možnost, když se nemáme vyjadřovat a nemáme to jen potlačovat?"* Ale to je přece jasné. Ano, potlačovat, ale ne jen potlačovat.

Jaký je třetí krok? **Přiznejte se.** Slyším "amen"? {Amen} Přiznejte se. Někteří z vás si možná říkají: *"Počkejte, já se nemám z čeho vyznat, ještě jsem nic neřekl."* Pokud jste takto odpověděli, je to proto, že jste s námi tento týden nestudovali. Pamatujte si, milí přátelé, že když se oddáváme a dovolíme, aby v naší mysli zůstaly špatné myšlenky nebo pocity, máme v Božích očích co? No tak, co jsme udělali? Zhřešili jsme. Máme v lůně mysli zárodek hříchu,

abychom použili ono další přirovnání, které jsme použili, když jsme se zabývali Jakubovým úryvkem. {L29, str. 3} Dobře? Jestliže tedy špatné pocity prorazily bariéru, tu ideální bariéru okamžitého odmítnutí posvěcenou vůlí, a jestliže jsme jim dopřáli a dovolili, aby zůstaly, a byly posíleny v naší mysli, drazí přátelé, uznejme, že máme něco, co je třeba vyznat. Zhřešili jsme. Ježíš to říká velmi jasně, a my jsme se na to zaměřili už dříve, proto nám na to nyní nezbyvá čas. Najdete to v **Matoušově evangeliu 5,22**. Dovolte mi, abych rychle přečetl z New Living Translation, velmi zajímavého překladu, který je relativně nový. **"Ale já říkám: Jestliže se na někoho hněváte, podléháte soudu!" A tak je to i v tomto případě.** Vidíte, že tam vypadla ta... ta malá věta, o které jsme mluvili dříve. Prosím, vězte: **"Jestliže se na někoho hněváte, podléháte soudu."** {Mat 5,22}. Ježíš mluví o zákoně, který říká: **"Nezabiješ,"** {Ex 20,13} a dává jasně najevo, že tento zákon můžete přestoupit už jen tím, že se, co? ...rozzlobíte. Pokud jste tedy měli pouze pocity hněvu, přestoupili jste zákon a máte se z čeho vyznávat.

Zde je další prohlášení. Child Guidance, strana 95: **"Kdo nenávidí svého bratra, je..."** co? **"...vrah."** Nemusíte stisknout spoušť, vrazit něž. Nemusíš ho ani srazit pěstí. Nemusíte mu ani nadávat. Pokud ho jen nenávidíš, jsi vinen a musíš, co? Přiznat se. **Child Guidance, strana 95: "Nikdy bychom neměli ztrácet kontrolu sami nad sebou. Mějme stále před sebou dokonalý Vzor. Je hříchem mluvit netrpělivě a vztekle nebo se cítit rozzlobeně - i když nemluvíme."** To je biblické. **Je hřích co? Cítit se rozzlobeně, i když nemluvíme.** Takže to, že se dokážete kousnout do jazyka a nevyjadřovat se, neznamena, že jste nezhrěšili. Řídíte se tím? Když to teď vyjádříte, váš hřích se zvětšuje. Proto Ježíš pokračuje: **"Kdo se hněvá na svého bratra, je vinen. Kdo říká..."** Jak říká New Living Translation: **"Když někoho nazveš idiotem, hrozí ti, že budeš postaven před nejvyšší radu. A pokud někomu nadáváš, hrozí ti pekelný oheň."** {Mat 5,22 NLT} Víte, čím silněji a otevřeněji vyjadřujeme hněv, tím větší vinu máme. Jde však o to, že jsme vinni tím, že jsme zhřešili, i když máme v srdci jen pocity hněvu. Řídíte se tím? To je důležité si uvědomit, drazí přátelé, protože od hněvu se nemůžeme osvobodit jinak než tím, že ho vyznáme jako hřích a dostaneme za něj odpuštění. Slyšíte, co vám říkám? Právě proto se neodvažujeme hněv jen tak potlačovat. Musíme, co? Vyznat se; a když se vyznáme, co udělá Bůh? **"Jestliže vyznáme své hříchy, On je,"** co? **"...věrný a spravedlivý, aby nám odpustil a,"** co ještě? **"...očistí nás od každé nepravosti."** {1 J 1,9}. To je, drazí přátelé, vaše bezpečné uvolnění. To je vaše, co? ...bezpečné uvolnění. Můžete to předložit Bohu na modlitbě a získat tak osvobození.

Existuje i nebezpečné uvolnění, a když je vyjádříme ve stavu hněvu, zcela jistě je posílíme. Prosím, nevyjadřujte se; nepotlačujte jen, ale, co? Vyznejte se. Vyznejte se z toho v celé míře, jak jste si vědomi, a jděte s pokorným duchem. Je tu krásné prohlášení, o které se musím podělit. Review and Herald, 16. prosince 1884: **"Jestliže se vyskytly obtíže, bratři a sestry - jestliže existovala závist, zloba, hořkost, zlé domněnky, vyznejte tyto věci, ne obecně, ale jděte za svými bratry a sestrami osobně. Buďte rozhodní. Pokud jste se dopustili jedné špatnosti a oni dvacetí, vyznejte ji, jako byste byli hlavním viníkem. Vezměte je za ruku, ať vaše srdce pod vlivem Božího Ducha změkne, a řekněte: 'Odpustíte mi? Nezachoval jsem se k vám správně. Chci napravit každou křivdu, aby proti mně v nebeských knihách nestálo nic zapsaného. Musím mít čistý záznam.'** {Rev 20,12} Rád bych to vyložil, ale nemáme na to čas. Mé drahé sestry, bratři, prosím, jaký je váš modus operandi? Nevyjadřujte se. Nepotlačujte je. Vyznejte se, a pak co?

Pak **zhodnoťte**. Pak vyhodnoťte, ale až poté. Posuďte, zhodnoťte situaci. Proberte ji s osobou, se kterou jste měli problém. Poučte se ze své chyby, abyste ji nemuseli opakovat. Ale prosím, nepokoušejte se hodnotit, dokud jste se nejprve, co? ...nepřiznali. Pokud se pokusíte hodnotit, aniž byste se nejprve přiznali, dostanete se jen do zákopové války. Slyšíte mě? **"To bych neřekl, kdybys to neudělal."** **"To je pravda," odpověděl jsem.** **"No, já bych to neudělal, kdybys neudělal tohle."** A dostáváme se do zákopové války. Vyznejte se, uznejte, že jste se

mýlili, přijměte odpuštění a pak jste osvobozeni od toho strašného břemene ospravedlňovat se, protože vám už bylo odpuštěno. Dává to smysl?

Co je tedy poslední věc? **Vyznání.** Vyznejte svou víru a lásku k Bohu a uznání člověku, kterému jste ublížili. Ministry of Healing (**Služba uzdravování**), **strana 492**, opět ten silný výrok: **"Pěstujte si zvyk mluvit o druhých dobře. Pozastavujte se nad dobrými vlastnostmi těch, s nimiž se stýkáte, a co nejméně vnímejte jejich chyby a nedostatky. Když budete v pokušení stěžovat si na to, co někdo řekl nebo udělal, pochvalte něco v životě nebo charakteru toho člověka."** Bratři a sestry, když to budeme dělat, když budeme používat zákon, budeme nesmírně požehnání. Amen? {Amen} Postavme se k modlitbě.

Bože a Otče, nauč nás používat tento zákon, zejména pokud jde o vítězství nad našimi náladami. Prosíme o to ve jménu Ježíše. Amen. Bůh vám žehnej; moc vám děkujeme.